

[Tillisch.]

hermed 100 pct. imod tanken om at placere en offentlig repræsentant i bankernes bestyrelser, men det er der jo heller ikke tale om med det foreliggende lovforslag.

Et andet punkt, som vi nærer en vis betænkelighed ved, er beskrivelsen af bankvirksomheden, dels sådan som den er beskrevet i lovforslaget, dels sådan som den er uddybet i bemærkningerne til lovforslaget, bemærkninger, som måske på visse punkter, uden at jeg her skal komme ind på enkeltheder, er lidt selvmodsigende. Det, man må nære en vis bekymring for, er, at bankerne udvider deres serviceydelser i et sådant omfang, at de griber ind i andre erhvervs, man har vel lov at sige velerhvervede erhvervsområder, på ikke helt lige konkurrencevilkår, noget, som til syvende og sidst også skal betales og vil fortabe sig i bankernes omkostningsregnskaber, men vel nok i nogen grad i sidste instans viser sig i størrelsen af rentemarginalen.

Dertil kommer, at banker, i ikke ringe grad enten direkte eller indirekte har grebet ind i sideløbende og tilsluttede finansieringsformer, som det måske ikke er hverken heldigt eller rimeligt at bankerne griber ind i. Det er imidlertid spørgsmål, der er rejst for os med anmodning om at tage dem op til drøftelse i udvalget, og vi vil tillade os at komme tilbage til dem dér.

Til slut har vi igen det principielle syn, at vi mener, at så lidt indgriben i det private erhvervsliv som muligt er ønskelig. Jeg vil gerne sige, at fremskridtspartiet, for så vidt angår bank- og sparekassetilsynet, står splittet på dette punkt. Personlig ser jeg positivt på bank- og sparekassetilsynets virke, og forholdet er det, at udgifterne til bank- og sparekassetilsynet i altovervejende grad afholdes af bankerne selv. Men der er enkelte i vor gruppe, som mener, at vi i tråd med vore principielle synspunkter og generelle synspunkter bør se på bank- og sparekassetilsynets virke i udvalget i forbindelse med behandlingen af nærværende forslag.

Dette får også en vis betydning for, hvad man måske kunne kalde de sociale regler i bank- og sparekasseloven, altså spørgsmålet om regnskabsreglerne og de regler, der findes om anbringelsen af bankernes og sparekassernes midler.

Bortset fra disse enkelte bemærkninger, som vel i overvejende grad som sagt egner sig til udvalgsbehandling, vil jeg gerne tilsige vores positive medvirken.

Holmberg (V):

Med den udvikling, der er sket inden for erhvervslivets struktur i de senere år, finder jeg det egentligt ganske rimeligt, at vi tager bank- og sparekasseloven op til gennemgang og revision. Jeg synes, at den forenkling af lovgrundlaget, man lægger op til med de foreslåede ændringer, stort set er fornuftig, men jeg har enkelte ting, jeg gerne vil fremføre.

Lovforslaget er ret vidtgående, i alle tilfælde for sparekasserne, mindre for bankerne, men forslaget indebærer, at virksomhedsområdet for banker og sparekasser næsten er det samme. I den hidtidige lov har man søgt at sondre mellem bankvirksomhed og sparekassevirksomhed, og man har gjort det på den måde, som jo er kendt, at bankerne kunne udføre alle forretninger, medens sparekassernes var begrænset. Her er imidlertid sket en markant udvikling i praksis siden sidste sparekasselov, og det må indrømmes, at det område, som før var forbeholdt bankerne, er indsnævret betydeligt. Sparekasserne er gået en hel del ind på bankområdet allerede, og den udvikling lader sig ikke standse. Jeg konstaterer også med tilfredshed, at lovens skranker i så henseende er fjernet. Der er nemlig ingen samfundsmæssig motivering for at opretholde dem.

Men nu må så sparekasserne selvfølgelig hver for sig afgøre, i hvilket omfang de vil gøre brug af den mulighed, de nu har for at udføre bankforretninger. Jeg er slet ikke sikker på, at alle vil udnytte den adgang. Sparekasserne er nemlig meget forskellige. Det er bankerne naturligvis også, men vist ikke så forskellige som vore sparekasser i Danmark. Vi ser, at de største har indlån på 6-8 mia. kr., og vi ser også meget, meget små sparekasser, sågar med indlån under 1 mill. kr. Der er altså meget stor forskel på sparekassernes opbygning, indlån og struktur i det hele taget.

Efter lovforslaget skal der fremtidig kræves en egenkapital af banker og sparekasser på 8 pct. af deres forpligtelser, det vil altså sige indskud i pengeinstitutterne og de stillede garantier.